

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De Kerk en de sociale en politieke ontwikkelingen (deel 2)

De wijn van Kana

Wat is de Militia Immaculatæ?

Hostie met de Hostie

De H. Walburga

**Het wonder van St. Walburga door Peter Paul Rubens
(1610, Leipzig, Museum der bildenden Künste)**

*Onder op een prentkaartje, die 't zicht geeft van Hazebroek's meulen,
staat er, dat 't volgende opschrift, ievers op den meulen, te vinden is; en
zeker past dit goed met St. Walburga in den storm:*

Als God my,
Schaak meule, wil bewaeren
van donder, storm, winden,
ziet hier naer hondert jaeren
ije zal me nog vinden.

Klaag niet over het weer!

E.H. Louis Bochkoltz

Beste gelovigen,

Terwijl het jaar 2022 met allerlei nieuws over stormen en vraagtekens in de wereld begonnen is, blijft het leven van Onze Heer en Verlosser Jezus Christus het kompas dat ons de weg toont. Wij zullen het nooit genoeg herhalen.

Het ware Licht, dat iedere mens verlicht, kwam in de wereld. Hij was in de wereld; de wereld was door Hem geworden, en toch erkende de wereld Hem niet. Hij kwam in het zijne, maar de zijnen aanvaardden Hem niet. (Jo. 1, 9-11)

In de Tempel, 40 dagen na de geboorte van Jezus, was er toch een man, een oudere man, Simeon, die Hem erkende. De Heilige Geest had hem geopenbaard:

Dat hij de dood niet zou zien, voordat hij de Gezalfde des Heren had aanschouwd. (Luc. 2, 26)

Deze woorden schijnen te suggereren dat, zo gauw men Christus ziet, de dood haar prikkel verliest. De oude man nam het Kind in zijn armen en riep vol vreugde een gebed uit dat de priesters elke dag in het officie van de completen bidden, het *nunc dimittis*:

*Nu laat Gij, O Heer, Uw dienaar gaan,
in vrede naar Uw woord.*

*Want mijn ogen hebben Uw heil aanschouwd,
dat Gij bereid hebt voor het oog aller volken:
een licht tot verlichting der heidenen,
en tot luister van Israël, Uw volk. (Luc. 2, 29-32)*

Simeon was een verkenner die God had gezonden om uit te kijken naar het Licht. Wanneer het Licht eindelijk verscheen, was hij gereed om zijn *nunc dimittis* te zingen. In een arm Kind, gedragen door arme mensen, die een arme offergave brachten, ontdekte Simeon de rijkdommen van de wereld. Niet slechts van zijn eigen volk, maar van alle heidenen, van alle stammen en naties van de aarde. Rijkdommen ook voor ons, in 2022!

Zoals Aartsbisschop Fulton Sheen in zijn boek “Christus” het mooi uitdrukte: *De zon schijnt en maakt de was zacht, de modder hard. Het verschil zit niet in de zon, maar in de dingen waarop zij schijnt.* Als Licht van de wereld zou Jezus een vreugde zijn voor de goeden die van het Licht houden. Maar Hij zou als een aftastend zoeklicht zijn voor allen die slecht waren en liever in de duisternis bleven.

Daarom, nu wij de tijd van Septuagesima beginnen (de drie weken voor de Vasten) laten wij nadenken welke goede voornemens wij tijdens de Vasten zullen nemen. Aswoensdag valt dit jaar op 2 maart, laten wij bereid zijn!

Ondanks alle ziekten, testen, quarantaines, maatregelen en ander slecht weer, is het jaar 2022 in onze kapellen heel bemoedigend gestart. Begin januari heeft de gezinsdag in Antwerpen heel veel families samengebracht. De vele kinderen van de catechismus in Antwerpen, Bierbeek en Brugge zijn enthousiast en een aanmoediging voor de toekomst. Er zijn regelmatig nieuwe boeken over het geloof die in het Nederlands beschikbaar worden. Er was in januari een sterke ploeg mannen, ridders van de Onbevleete, op de vergadering van de Militia Immaculatae. Onze Sint-Amanduskapel te Gent wordt straks te klein en de gelovigen horen nu terug de sacrale melodie van het orgel.

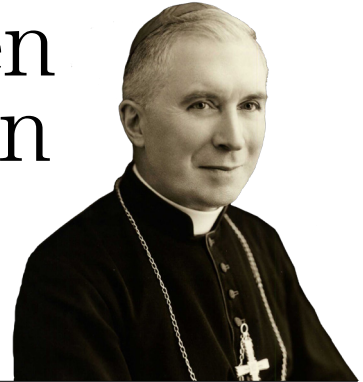
Er zijn veel redenen om moedeloos te worden in onze tijd, maar laten wij tegelijkertijd niet vergeten dat Jezus het Kruis opgenomen heeft en wilde dat zijn Moeder dit ook deed.

Laten wij niet over het weer klagen, *God laat de zon opgaan over slechten en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. (Math. 5, 45)* Laten wij gelijk de was zijn en branden met de liefde van God, wat voor weer het ook is.

De Kerk en de sociale en politieke ontwikkelingen (deel 2)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de negende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Over de familie

Maar het zou een illusie zijn om de ware en perfecte ontwikkeling van de menselijke persoon na te streven zonder te onderzoeken onder welke normale omstandigheden deze hier toe moet komen en in welk ideaal milieu God deze heeft geplaatst om hem een perfecte kennis van zichzelf te geven, een nauwkeurige kennis van zijn plichten, een voldoende voorbereiding om het leven aan te kunnen en er in te functioneren onder het oog van de Schepper.

Het is daarom zeer nuttig voor hen die een gelukkig sociaal leven zoeken, om perfect te weten wat de familie is, zijn structuur, zijn doel, zijn wetten, zijn maatschappelijke inpassing of zijn verhouding tot de burgerlijke maatschappij en tot de Kerk. Ik zal hier slechts enkele essentiële basisbeginselen vermelden die de familie tonen zoals ze gewild is door God, hersteld en verheven door Onze Heer Jezus Christus.

De familie is de moederkern van onze samenleving. Zij gaat van rechtswege en feitelijk vooraf aan de maatschappij en heeft bijgevolg rechten en plichten, die haar eigen zijn, onafhankelijk van elke burgerlijke samenleving. Want het huisgezin heeft als grondslag en basis het huwelijk. Het is dus door te bestuderen wat het huwelijk is volgens de wet van God en het herstel ervan door Onze Heer Jezus Christus, dat we naar analogie de verschillende stappen kunnen zien die de volksgewoonte moet overschrijden om de ideale familie te bereiken.

Het huwelijk is de fundamentele kern van de samenleving die een man, een vrouw en hun kinderen verenigt in een gemeenschappelijk bestaan. Deze familiale gemeenschap vindt zijn oorsprong in een vrij aangegaan contract dat

verheven is tot de waardigheid van een sacrament en dat de verbintenissen omvat voorgeschreven door de natuurwet en door de Schepper. De vrijheid van het contract slaat op de keuze van de echtgenoot, maar niet op de verplichtingen die zodanig zijn dat zij niet kunnen afhangen van de menselijke wil. Immers, de doeleinden van het huwelijk zijn de volgende: de voortplanting, de opvoeding van de kinderen en de wederzijdse bijstand door de eenheid van de geesten en de harten in de zoektocht naar een steeds grotere volmaaktheid.

Het respect voor deze door God aan het huwelijk toegewezen doeleinden moet de echtgenoten en hun kinderen het ware geluk brengen, waartoe God hen bestemd heeft voor zijn grootste glorie.

“Aldus zijn het huwelijk en het recht op zijn natuurlijk gebruik van goddelijke oorsprong. Aldus zijn de structuur en de fundamentele rechten van de familie bepaald en geschapen door de Schepper zelf en niet door de menselijke wil of door economische omstandigheden”, zegt Paus Pius XI.

Deze rechten zijn in het bijzonder de eenheid en de onverbreekelijkheid.

“Dit essentiële punt van de katholieke leer”, verklaart Onze Heilige Vader Paus Pius XII, “is zeer doeltreffend voor een sterke cohesie in de familie, voor de vooruitgang en de welvaart van de maatschappij, voor een gezond leven van het volk en voor een beschaving waarvan de uitstraling niet ijdel of vals is.”

De Kerk heeft aan de beschaving zijn fundament gegeven, door te herinneren aan de duidelijke principes van de natuurwet, zoals Onze Heer Jezus Christus dit heeft gedaan.

Paus Leo XIII zegt daarover nog: “Het is dankzij haar dat het recht op het huwelijk op billijke wijze

is vastgelegd en voor iedereen gelijk gemaakt door de afschaffing van het oude onderscheid tussen slaven en vrije mensen. De gelijke rechten van man en vrouw werden erkend, want, zoals de Heilige Hiëronymus het zegt: “bij ons is hetgeen verboden is voor de vrouwen eveneens verboden voor de mannen en, onder dezelfde omstandigheden, ondergaan zij hetzelfde juk”. En deze zelfde rechten zijn stevig gevestigd geweest door de wederzijdse genegenheid en de wederzijdse plichten. De waardigheid van de vrouw werd bevestigd en opgeëist. Het werd verboden aan de man om zijn gezworen trouw te schenden door zich over te leveren aan ontucht en aan zijn lusten.”

Het is ook een belangrijk feit dat de Kerk, voor zoveel als nodig, de macht van de familievrader heeft beperkt, opdat de vrijheid van de zonen en dochters, die willen trouwen, terecht op geen enkele wijze zou beknot worden. Dat zij erover gewaakt heeft, zoveel als zij kon, de tekortkomingen, het geweld, het bedrog uit het huwelijk te weren.

“Deze gelijke rechten tussen man en vrouw moet men realiseren in de zaken die eigen zijn aan de menselijke persoon en de menselijke waardigheid, die het huwelijksverbond vergezellen en die het echtelijk leven behelzen. In die zaken heeft elke

echtgenoot met zekerheid dezelfde rechten en is hij gehouden tot zelfde plichten. In de andere zaken zijn een zekere ongelijkheid en een correcte verhouding noodzakelijk, met name deze die het geluk van de familie of de noodzakelijke eenheid en stabiliteit van het gezin vereisen”, zegt Paus Pius XI.

Niettemin, als de man het hoofd is, is de vrouw het hart. En zoals de eerste het voorrecht van het gezag bezit, kan en moet de laatste het voorrecht van de liefde als het hare opeisen.

Dat zijn de principes die het echtelijk leven moeten beheersen, zoals uitgedrukt door Paus Pius XI. Wij moeten hier enkele aanbevelingen aan toevoegen over de opvoeding van de kinderen en de bestaansmiddelen van de familie.

De kinderen zijn het verlengstuk van de ouders en daarom komt aan deze laatsten de plicht toe hen op te voeden, hen te onderwijzen, hen voor te bereiden op het leven door hen de principes van het geloof bij te brengen, de praktijk van de deugden, en de nodige kennis om hun bestaan te vergemakkelijken door hen te oriënteren naar een beroep.

Om zijn voortbestaan en de uitoefening van zijn plichten mogelijk te maken, heeft de familie een absoluut recht, nog dwingender dan het individu,

Op 2 februari kregen 43 seminaristen van de FSSPX de inkleding: 9 seminaristen in Zaitzkofen (Duitsland) – onder wie 1 Nederlander Tobias Veselka, eerste rij tweede van rechts –, 23 in Dillwyn (Amerika) en 11 in Flavigny (Frankrijk).

op privé-eigendom, het welke de nodige woning verschaft, de verzekering voor de toekomst, en die de ontwikkeling van een normale familie toelaat. Deze eigendom bestaat vooral daar waar zich een traditie van arbeid, wederzijdse hulp en wederzijdse liefde gevestigd heeft. De privé-eigendom is ook gekoppeld aan het recht om te erven en om een testament te maken om een stabiel bestaan te verzekeren voor de familie.

Maar de familie zal, op zich alleen, vaak niet bekwaam zijn om noodzakelijke middelen te bekomen zoals werk, een zekere verzekering tegen de beproevingen, de mogelijkheid om zijn religieuze en zijn opvoedkundige plichten te vervullen, enz. Daarom verenigen de families zich in private, godsdienstige, culturele, professionele organisaties en steunen elkaar zo wederzijds. Deze organisaties vormen het natuurlijk kader waarin de families zich ontwikkelen en van een gelukkig sociaal leven genieten, gekarakteriseerd door de regionale gebruiken en de folklore.

Dat is, ruw geschetst, in grote lijnen de leer van de Kerk over de familie. Alleen zij heeft dit heiligdom bewaard in al zijn zuiverheid en eenheid. Ondanks de heftigste aanvallen heeft zij zonder falen de kostbare van God ontvangen onderrichtingen doorgegeven.

Over de maatschappij

Wij hebben gesproken over de privéverenigingen en verbonden, maar het is vanzelfsprekend dat deze niet voldoende zijn om de families en de individuen te helpen en te beschermen. Daarom hebben de mensen zich, gedurende de hele menselijke geschiedenis, verenigd in samenlevingen, die mettertijd tradities vestigen en grote families vormen gehecht aan een grondgebied, aan een stam. Dat is het vaderland, dat is wat alle voorouders, alle vaders als erfstuk hebben doorgegeven aan hun nakomelingen.

Paus Leo XIII zegt hierover: “Men kan niet in twijfel trekken dat het zich verenigen van mensen in een samenleving niet het werk van de wil van God zou zijn. Een geïsoleerde mens kan zich zelf niet verschaffen wat nodig en nuttig is voor het leven, noch de geest en het hart vervolmaken. De Voorzienigheid heeft hem gemaakt om zich te verenigen met zijn medemensen tot een maatschappij hetzij een huiselijke hetzij een burgerlijke, het enige dat bekwaam is om te verschaffen wat nodig is voor de vervolmaking van het bestaan.”

Een priester in een soutane heeft geen identiteitscrisis.

Mgr. Lefebvre in Open brief aan de radeloze katholieken.

Zodoende verenigen de mensen zich op natuurlijke wijze in een maatschappij waardoor ze in vrede, in wederzijdse hulp, in veiligheid leven. Zij hebben het recht de weldaden van de maatschappij op te eisen en aanvaarden zich te onderwerpen aan de dwang van de nodige wetten om zich deze weldaden te verschaffen, en aan het gezag dat hen uitvaardigt, hen laat uitvoeren en de overtredingen ervan sanctioneert.

“Als de individuen, als de families die in een samenleving intreden, er in plaats van een steun een obstakel in zouden vinden, in plaats van een bescherming een vermindering van hun rechten, dan zou deze samenleving eerder te vluchten zijn dan ze op te zoeken.”

Paus Pius XI zegt hierover: “Bijgevolg is het doel van de burgerlijke maatschappij te zorgen voor een perfect levensonderhoud. Voor alles wat de familie niet bij machte is om een normale ontwikkeling van hun leven voor hun leden te verzekeren, komt het de staat toe hierin te voorzien. En het is om effectief aan de individuen en de families dit algemeen belang te verschaffen, wat de eenvoudige economische welvaart omvat, maar zelfs overstijgt, dat de publieke overheden, welke hun staatsvorm ook zou zijn, van de Schepper hun gezag ontvangen.”

Wij kunnen dus de volgende principes opsommen:

1. de rechten en plichten van de persoon en de familie gaan vooraf aan deze van de maatschappij;
2. de staat mag de families en de individuen niet opslorpen door zich hun rechten en functies toe te eigenen, dat is de dwaling van het totalitarisme en het overdreven socialisme;
3. de staat mag zijn tussenkomst niet beperken tot louter veiligheid, zonder een positieve steun aan de privé-organisaties, de families, te realiseren en te organiseren. Dat is de dwaling van het liberalisme, die de zwakken uitlevert aan de macht van het geld, die het concept van vrijheid verwart met dat van de liederlijkheid;
4. de staat kan en mag zijn goddelijke oorsprong,

die hem de juiste maat van zijn rechten en plichten geeft, niet negeren. Evenmin mag hij negeren dat hij bestaat om het leven van de mensen hier beneden te vergemakkelijken met het oog op het eeuwig geluk. De staat kan en mag dus niet atheïstisch zijn;

5. zij die de macht bezitten in de samenleving moeten zich de denkwijze eigen maken dat zij ten dienste staan van het algemeen belang.

De manier waarop diegenen die de macht hebben in de samenleving, aangeduid worden, kan verschillend zijn. In de democratie is de vertegenwoordiging van het volk van groot belang. Het is daarom niet onnuttig te herinneren aan de hoofdlijnen.

Wij zeggen “volksvertegenwoordiging, het is te zeggen, van het volk. Maar, een volk is geen verzameling individuen, het is een organisch geheel.” “In een volk die naam waardig,” zegt Onze Heilige Vader Paus Pius XII, “zijn alle ongelijkheden die niet voortvloeien uit een bevestiging, maar uit de natuur van de dingen zelf, ongelijkheden in cultuur, rijkdom, sociale positie, onverminderd, wel te verstaan, de rechtvaardigheid en de wederzijdse naastenliefde, geenszins een obstakel voor het bestaan en een dominantie van een authentieke geest van gemeenschap en broederlijkheid.

Daarom moet de volksvertegenwoordiging een elite van mannen naar de Wetgevende Vergadering afvaardigen, die niet beperkt is tot één beroepsgroep of tot een bepaalde sociale positie, maar die het beeld is van het meervoudige leven van heel het volk. Een elite van mannen met een rechtvaardig en betrouwbaar oordeel, met praktische zin en rechtgeaard.

De volkeren, waarvan de geestelijke en morele gemoedsgesteldheid voldoende gezond en vruchtbaar is, vinden bij zichzelf en kunnen aan de wereld de herauten en de instrumenten van de democratie geven... In tegendeel, waar deze mannen ontbreken, komen anderen hun plaats innemen om van de politiek de arena van hun ambities te maken, een wedloop voor hun persoonlijk gewin, voor hun kaste of voor hun klasse. Het is zo dat de jacht op persoonlijke belangen het werkelijke algemene belang uit beeld doet verdwijnen en in gevaar brengt.”

Dit zijn de woorden van Zijne Heiligheid Paus Pius XII.

Wij kunnen dus opnieuw besluiten dat:

1. De etnische en professionele minderheden, welke ze ook zijn, niet mogen uitgesloten worden uit de volksvertegenwoordiging.
2. De verschillende klassen of groepen van de bevolking, stedelingen en plattelandsbewoners,

moeten, verre van tegen elkaar in te gaan om de macht te grijpen, zich verstaan en broederlijk samenwerken voor het algemeen belang van de samenleving in plaats van de macht te beschouwen als een middel om de zijnen te bedienen en de anderen te onderdrukken.

E.H. Patrick Duverger, district-overste van de Benelux, omringd door de seminaristen van het district in het Herz Jesu-seminarie van Zaitzkofen.

Paus Pius XII voegt hier nog het volgende aan toe: “Het algemeen belang is de Poolster waarop het schip van de administratie zich moet richten. Zij bestaat uit het vestigen van normale en stabiele omstandigheden in het openbaar leven, zodat het, zowel voor individuen als families, niet moeilijk is om een waardig, regelmatig en gelukkig leven te leiden volgens de wet van God. Dit algemeen belang is het doel en de wet van de staat.”

Aanmoedigen wat deze omstandigheden kan begunstigen en beschermen tegen alles wat ze kan doen achteruitgaan, zonder te vervallen in de excessen van een verstikkend etatisme of van een tot anarchie leidend absentisme, dat is de delicate taak van hen die het burgerlijk gezag uitoefenen.

De afwezigheid van herkenbare priesters in een grote stad is een ernstige tegenslag voor de verkondiging van het Evangelie.

De wijn van Kana

Fragment uit het boek van E.H. Ludger Grün,
nu beschikbaar in het Nederlands!

De drie gedeelten van de bruiloft te Kana

Het **eerste gedeelte** wordt gekenmerkt door de wijn die door de bruid en bruidegom is klaargezet. Het zou een slecht idee zijn om een bruiloft te vieren met alleen mineraalwater. *“De wijn, die het hart van de mensen verheugt.”*¹ Deze wijn is een uitdrukking van de vreugde van het feest, de vreugde van de bruid en bruidegom dat zij elkaar gevonden hebben en nu samen aan hun huwelijksleven kunnen beginnen. Het is een uitdrukking van de vastberadenheid van de bruid en bruidegom: *“Je zult altijd speciaal voor mij zijn!”* Zij is een uitdrukking van liefde, zoals het staat in het Hooglied: *“Want uw liefde is zoeter dan wijn!”*²

Zo kunnen we in deze wijn een symbool van eerste liefde zien. Is het niet een geheime zorg van de echtgenoten dat deze eerste liefde sneller eindigt dan men denkt? Het feest neemt zijn beloop, de gasten zijn blij en iedereen is vol hoop dat dit een gelukkig huwelijk zal worden. Deze verwachting is het duidelijkst zichtbaar op de gezichten van de bruid en bruidegom, die met een mengeling van trots en verbazing rondkijken dat dit bruiloftsfeest voor hen wordt gehouden. De wijn is voor hen uitdrukking van vreugde en liefde!

Dan volgt het **tweede gedeelte**. Voordat men het weet, is de eerste wijn op. Je zou het bijna ironisch kunnen noemen: dat wat er gebeurt op dit huwelijksfeest is wat er later in sommige huwelijken gebeurt. De eerste liefde lijkt te verdwijnen en maakt plaats voor het leven van alledag: er is alleen nog water over! Of deze eerste liefde nu alleen verduisterd is of volledig is uitgedoofd, het feit is dat men sneller dan gedacht in het eenvoudige dagelijkse leven belandt. Water is een alledaagse drank, noodzakelijk en vitaal, maar flauw en transparant. Stel u de teleurstelling op hun gezichten voor! Het beklemmende gevoel

dat je het heilige mis had! Hoe zit het met alle liefdesverklaringen, de hoop voor de toekomst? Hoe zit het met de verzekering: *“Je zult altijd speciaal voor mij zijn?”* Water is noodzakelijk, vitaal, maar in het huwelijk zoek je meer dan dat. De bruidegom kijkt met een lang gezicht in het rond, de bruid vraagt hem: *“Is dat alles wat je te bieden hebt?”*

Wat doen we nu? Moeten we “realistisch” worden? Moeten we ons bekeren tot het principe van de wereld: *“Je krijgt niets cadeau?”* Bruid en bruidegom denken er al over na hoe ze met deze verlegenheid om zullen gaan. Zal men stilletjes de gasten water voorzetten en doen alsof alles in orde is? In feite doen veel echtparen dit, ze verspreiden de houding: *“Dat is toch normaal?”*

Later zullen we zien dat dit in de ogen van God niet zo vanzelfsprekend is.

Hoe dan ook, hier hebben we een niveau dat goed bekend is bij de “wereld”. Hieruit komt het pessimisme voort, dat voorkómt dat veel relaties uitmonden in een huwelijk. Veel jongeren trouwen vandaag de dag niet meer en leven in strijd met Gods geboden. Ze wonen samen omdat ze het vertrouwen hebben verloren dat het huwelijk duurzaam is.³

Dit verklaart ook het veelvuldig wisselen van partner. Als je eenmaal in het stadium van het dagelijks leven bent aangekomen, hebben wereldse mensen geen idee hoe ze zouden geloven in een leven van voortdurende, steeds toenemende liefde. Daarom komt het dat veel jonge mensen elke 3 - 6 maanden een nieuwe “date” hebben en de oude vriend of vriendin de “ex” wordt. Sommigen pronken zelfs met een verzameling “exen”. Tussendoor gaan ze weer uit met de “ex” van een jaar geleden, “omdat we nog steeds goede vrienden zijn”. Veel “hertrouwde” gescheiden mensen spreken van hetzelfde probleem.

Het **derde gedeelte**: Maria, de moeder van Jezus, is er. Met haar fijne, allesziende liefde heeft ze de benarde toestand van het pasgetrouwde

echtpaar opgemerkt. En zij gaat niet naar hen toe om hun te zeggen: *“Mijn kinderen, zo is het leven, je krijgt het niet cadeau en we moeten ons erbij neerleggen dat het leven koud, hard en vreugdeloos is. En bovenal: verwacht niets van het huwelijk!”* Nee! Maria weet dat de harten van de mensen geschapen zijn om lief te hebben en bemind te worden! Zo heeft de Schepper de mens in het begin geschapen, opdat hij voor de liefde mag leven! *“Het is niet goed voor de mens, dat hij alleen blijft!”*⁴

Maria gaat naar Jezus toe en spreekt tot Hem over de benarde situatie van de bruid en bruidegom. Jezus wijst hen niet af, maar wijst erop dat Zijn uur nog niet is gekomen. Met *Zijn uur* bedoelt Hij: Zijn heilswerk aan het kruis, waar uit Zijn doorstoken Hart Zijn eigen Bruid geboren zou worden, de heilige Kerk! Het uur van Zijn eigen bruiloft is er nog niet, hoewel Hij als Bruidegom al aanwezig is.⁵ Hij wil Zijn eigen huwelijkswijn schenken! Hij gebiedt dat zes stenen kruiken tot de rand gevuld moeten worden met water. Daarna laat Hij de stenen kruiken naar de ceremoniemeester brengen. Hoewel deze een wijnkenner is die meestal snel de oorsprong van een wijn bepaalt, kan hij niet achterhalen waar de wijn vandaan komt. *“Is het Moezel? Chianti? Chilene? Zinfandel? Bordeaux?”* vraagt hij zich af. Het is een wijn die afkomstig is van een hemelse bruiloft. Iedere kruik heeft een inhoud van 2-3 maten (één maat is ongeveer 35 – 40 liter). Dat is in totaal dus 600 tot 700 liter wijn!

Nu wordt deze wijn gepresenteerd aan het bruidspaar en de bruiloftsgasten. De gezichten fleuren weer op, de teleurstelling is vergeten. Opgelucht en met nieuwe blijdschap gaat de bruiloft verder. De aanvoer van wijn geeft het jonge stel het vertrouwen dat met de zegen van Jezus de liefde nooit zal stoppen! Wat een liefde! De eerste wijn was een uitdrukking van de eerste liefde. De nieuwe wijn die Jezus geeft is beter dan de eerste.

Hierin ligt de grote belofte van Jezus, namelijk dat Hij het echtpaar in hun harten een liefde voor elkaar zal geven die nog mooier, serieuzer en steviger is dan de eerste liefde! *“De liefde Gods is uitgestort in onze harten!”*⁶ zegt de heilige Paulus.

Verderop in dit boek zullen we zien wat het sacrament van het huwelijk voor echtgenoten inhoudt. Hier willen we eenvoudigweg stellen dat een christelijk huwelijk een veel grotere rijkdom heeft dan een werelds huwelijk. De wereld kent het derde gedeelte niet! Ze kent slechts de stappen één en twee en leeft volgens het principe: *“Je krijgt niets cadeau!”* Dat staat al in de Psalmen: *“velen zeggen: Wie verleent ons geluk?”*⁷ De vele

echtscheidingen, de samenwonende koppels van vandaag, de vele “hertrouwde” paren komen uit dit pessimisme voort. Zij verwachten niets meer nadat de eerste liefde voorbij is. Maar Maria wilde het echtpaar in Kana en alle echtparen zulke teleurstellingen besparen. Zij geloofde in de liefde van Jezus en Zijn kracht om die nieuwe, wonderbaarlijke liefde in de harten van alle mensen te storten.

De vraag is hier: geloven wij ook in deze liefde van Jezus? Of zijn we misschien toch besmet met dit pessimisme van de wereld, die met twijfelachtige blik naar het huwelijk kijkt? Is misschien ook de gedachte dat het huwelijk een gok is in óns hart verborgen?

Dit is de vraag die dus gesteld moet worden: zien we het huwelijk met de ogen van God of ... met de ogen van de wereld?

VOETNOTEN:

- ¹ Ps. 104, 15
- ² Hgl. 1, 2
- ³ Dit pessimisme komt ook tot uiting in de vele grappen over het huwelijk. 99% van deze klinken negatief.
- ⁴ Gen. 2, 18
- ⁵ Mat. 9, 15
- ⁶ Rom. 5, 5
- ⁷ Ps. 4, 6

Dit boek is ook bedoeld om ons eraan te herinneren dat het huwelijk is bestemd tot de verheerlijking van God. Door hun leven in het sacrament moeten de echtgenoten bidden: *“Uw naam worde geheiligd, Uw rijk kome”*. Als u dit probeert, geldt het woord van Christus voor uw gezin: *“Waar er twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden!”*

14€

Ludger Grün is een priester die zich inzet voor de gezinnen. Hij is priester van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Duitstalig Zwitserland, waar hij ook college-aalmoesener en catechist is.

ISBN: 978-9-46451-830-6
Formaat: 14cm x 20cm

Te verkrijgen bij de Paters of te bestellen via <https://sintrombout.com>

Activiteiten

Gezinsdag met als thema het huwelijk

Opnieuw heeft EH. Bochkoltz met Jacintha Vandelanootte een goed programma uitgewerkt. EH. Ludger Grün, min of meer de 'huwelijkspecialist' binnen de FSSPX, werd uitgenodigd om over het sacrament van het huwelijk te spreken. Tegelijk is de Nederlandstalige versie van zijn boek 'De wijn van Kana' gedrukt en vanaf nu beschikbaar.

Er waren maar liefst 27 gezinnen die deelnamen, rond de 140 personen! We verdeelden alle groepen zo goed mogelijk over de beschikbare plaats. Voor de jeugd en de kinderen (80) waren er per leeftijdscategorie activiteiten. De belangrijkste was wel de schilder instructie die zij kregen door een echte schilderes. Iedereen mocht aan een schildersezel een eigen schilderijtje maken over de Driekoningen.

Rechtsboven: Op het feest van Driekoningen wordt krijt gezegend, daarmee worden de huizen beschreven en gezegend.

Linksboven: Doopsel van Lea.

Linksmidden: Dhr. Christian Van Holle speelt het nieuwe orgel in de St.-Amanduskapel te Gent in.

Linksonder: Door omstandigheden zijn we in contact gekomen met een expert op het gebied van relikwieën, Mr. Gerard Van Haepere. Wij nemen de gelegenheid te baat om hem de relikwie van het bijna volledige lichaam van de H. Victoria in de kleine kapel te tonen. Daarvoor wordt deze in Italië door Mgr. Franciscus Giacci ("Episcopus Marsorum") en door Kardinaal Mercier van Mechelen nog als echt bevonden relik uit haar kist gehaald om zo de zegels en resten beter te kunnen zien. Haar relikwie is in 1906 vanuit Civitta-Vecchia naar de Dochters van Maria in de St. Jozefstraat te Antwerpen gekomen. In 1991 hebben zij deze relik met een officieel document aan ons overgedragen. Mr. Van Haepere gaat nu proberen te achterhalen uit welke catacombe zij komt en/of welke H. Victoria het zou kunnen zijn.

Wat is de Militia Immaculatae?

De antwoorden van Pater Maximiliaan Kolbe zelf

Waarom moeten wij ons in het bijzonder tot de Onbevleete richten?

“Wij moeten de bekering van de zondaars op geen enkele andere manier verkrijgen dan door Maria. In Zijn oneindige goedheid heeft God Maria aangesteld als de schat van alle genaden, en deze worden over de wereld verdeeld enkel en alleen door Haar. Uiteraard moeten wij God zelf ook om deze genade vragen, maar telkens op voorspraak van de Onbevleete.” (Conferentie van 30 mei 1933).

Wat betekent de totale toewijding aan Haar?

“Wij wensen zo volledig mogelijk Haar toe te behoren zodat niets nog van ons is, zodat wij, bij wijze van spreken, volledig verzonken zijn in Haar, alsof we vervormd zijn in Haar, zodat alleen Zij nog in ons verblijft. Opdat wij toebehoren aan Haar zoals Zij toebehoort aan God.” (Brief van 12 april 1933).

Volstaat de volledige toewijding?

“Liefde tot de Onbevleete bestaat niet enkel uit de toewijding, zelfs niet wanneer het is uitgevoerd met grote passie, maar ook uit veel onthechting en voortdurend werken voor Haar zaak.” (Brief van 10 februari 1937).

Is de toewijding werkelijk onherroepelijk?

“In de MI moeten we twee zaken zeer goed onderscheiden: de essentie en de bijkomende zaken. Het essentiële is niet deze of een andere soort organisatie maar de onvoorwaardelijke en onbegrensde toewijding van eenieder tot de Onbevleete: liefde voor de Onbevleete, dat uitblinkt tot zo een niveau, dat de zielen rondom ons worden aangewakkerd door dit vuur van liefde.” (Brief van 13 december 1938).

Welk effect heeft deze toewijding op onze acties en ons werk?

“Deze toewijding wil op geen enkele manier

zeggen dat wij de wereld en onze familie moeten verlaten om in een klooster in te trekken. Neen, men kan zich blijven inzetten voor al deze activiteiten in zijn huidige levensstaat. Nu, wij offeren zelf deze zaken niet op maar eerder de Onbevleete, wiens bezit wij zijn geworden, offert deze zaken zelf op. En Zij offert deze op, niet als onze zwakke werken, die vol van onvolmaaktheden zijn, maar eerder als die van Haarzelf. Omdat wij aan Haar toebehoren met al onze bezittingen. Daarom behoren al onze werken ook toe aan Haar. De Onbevleete Maagd echter, kan niets onvolmaakt of imperfect aan God offeren. In Haar onbevleete handen worden onze werken onbevleet, puur en dus onvergelijkbaar meer waardevol.” (Eerste rondzendbrief voor Duitsland, 10 juni 1938).

Maandelijks bijeenkomst van de Militia Immaculatae.

Horen onze werken alleen toe aan Haar als wij aan Haar denken tijdens onze werken?

“De essentie van onze devotie tot de Onbevleete bestaat niet uit het altijd denken aan Haar maar

eerder in het willen. Zo dus stopt de ziel, die volledig bezig is met zijn plichten, niet met bezit te zijn van de Onbevleete, en zijn gedachten, werken en woorden stoppen niet met van Haar te zijn, zelfs als de persoon op dat ogenblik niet aan Haar denkt.” (Eerste rondzendbrief voor Duitsland, 10 juni 1938).

Waarom moeten wij de Wonderdadige Medaille dragen en verspreiden?

“In het werk dat de MI ons voorziet moeten wij elk legitiem middel gebruiken. In het bijzonder moeten wij de middelen gebruiken die de Onbevleete ons zelf heeft gegeven en één van deze is de Wonderdadige Medaille.” (Ridder van de Onbevleete, 1937). “Laat ons deze Medaille overal waar we kunnen verspreiden, aan de goede mensen, alsook aan de dwazen, aan Katholieken en aan ongelovigen. Als iemand Haar ook maar de minste eer brengt, zal Zij hem niet opgeven maar zal hem tot het ware geloof en inkeer brengen. Daarom moeten wij Haar Medaille verspreiden en op hetzelfde moment haar voortdurend smeken voor onze bekering en die van anderen.” (Ridder, december 1927).

Zijn er andere methodes om het apostolaat verder te zetten?

“We moeten niet alleen het geloof verdedigen en aan het algemeen zielenheil werken, we moeten ook vol moed en zonder egoïsme ten aanval trekken en zielen winnen voor de Onbevleete, de één na de andere, van de ene post naar de volgende: door huizen op te richten, dagelijkse kranten, tijdschriften, boeken, persagentschappen, radiostations, artistieke en literaire instituten, theater, film, overheden. Samengevat moeten wij overal zielen voorstellen aan de Onbevleete, over heel de wereld, en met alle denkbare middelen die wij ter onze beschikking hebben.” (Brief van 21 december 1928).

Wat is het speciale karakter van de MI?

“De MI is niet louter een verdedigende, maar vooral een offensieve kracht. Het volstaat niet voor ons om het geloof te verdedigen. Met al onze macht en hoop in onze Koningin, zullen wij voortgang maken, zelfs tot in het kamp van de vijand om zielen te winnen voor de Onbevleete. Elk hart dat ergens ter wereld klopt en zal kloppen tot het einde der tijden, moet worden gewonnen voor de Onbevleete, dat is ons doel! En we willen dit zo snel mogelijk.” (Brief van 23 april 1929.) “De Ridder is gedreven door de gedachte dat er zoveel zielen zijn die de

naam van Maria nog niet hebben gehoord. Hij moet de hele wereld willen winnen voor Haar. Om Haar elk kloppend hart onder de zon te brengen en elk hart dat ooit nog zal kloppen, zodat Zij deze harten mag verlichten met de overvloedige genaden en deze mag verwarmen met de liefde van Haar moederlijke Hart en in hen het vuur van de liefde tot God aansteken, tot het Heilige Hart van Jezus.” (Eerste rondzendbrief voor Duitsland, 10 juni 1938).

Is de MI dan een echte strijdkracht, een leger dat ten strijde trekt?

“Als wij deze krachtige daden, gepleegd door de vijanden van Gods Kerk zien, is het voor ons dan toegelaten om lui staan toe te kijken? Is het geoorloofd om slechts te klagen en te wenen? Neen! Overweeg dat wij op het laatste oordeel niet enkel verantwoording moeten afleggen over wat we gedaan hebben, maar ook over wat we niet gedaan hebben terwijl we het konden doen.” (Ridder, 1923).

“Wij moeten dus lijden, werken, en sterven als een Ridder, maar geen gewone dood. Waarom niet door een kogel door ons hoofd om zo onze liefde voor de Onbevleete te bevestigen? Waarom zouden wij onze laatste druppel bloed niet vergieten als een ware Ridder om de verovering van de hele wereld voor Haar te versnellen?” (Ridder, 1939).

Jaarprogramma van de MI-bijeenkomsten voor mannen

WO	19/01	Plechtige voorstelling jaarprogramma 2022 MI	Priorij Sint-Pius X Antwerpen
WO	16/02	Bijeenkomst MI	Bierbeek
WO	16/03	Bijeenkomst MI	Priorij Sint-Pius X Antwerpen
ZA	19/03	Recollectie	Priorij Sint-Pius X Antwerpen
WO	06/04	Bijeenkomst MI	Bierbeek
ZO	01/05	Bedevaart naar O.-L.-V. van Lourdes	Edegem
WO	18/05	Bijeenkomst MI	Priorij Sint-Pius X Antwerpen
WO	15/06	Bijeenkomst MI	Bierbeek
ZO	19/06	Sacramentsprocessie	Priorij Sint-Pius X Antwerpen
<i>Juli – Augustus 2022 Geen bijeenkomsten</i>			
WO	14/09	Bijeenkomst MI	Bierbeek
ZA	01/10	Bedevaart naar Banneux	
WO	19/10	Bijeenkomst MI	Bierbeek
WO	09/11	Bijeenkomst MI	Priorij Sint-Pius X Antwerpen
ZA	19/11	Recollectie	Priorij Sint-Pius X Antwerpen
WO	14/12	Bijeenkomst MI	Bierbeek

Hostie met de Hostie

B. Vanmaele O.Praem.

Hier leest u de inleiding van het boek *Hostie met de Hostie* (Secretariaat van E.K. Abdij Averbode, 1928). Wij gaan wekelijks de verschillende hoofdstukken van dit boek op onze website publiceren om alle EK'ers en alle ijveraars van de H. Eucharistie aan te moedigen.

Een woord vooraf

Dit werkje is eerst en vooral voor de kruistochters bestemd; ook voor alle inwendige zielen, die verlangen dieper door te dringen in de kennis van de heilige Eucharistie, offer en sacrament; die er ernstig naar streven om van de heilige Eucharistie in waarheid het bezielende middelpunt te maken van gans hun geestelijk leven.

Zoveel gelovigen, zegt men, weten zo weinig af van wat toch eigenlijk de verhevenste uiting is van de eredienst, het heilig offer van de Mis; ze zien zo moeizaam het verband in tussen heilige Mis en heilige Communie; hun Mis-horen en communiceren schijnt slechts geringe invloed te hebben op de beoefening van het christelijk leven en wordt nog te veel aanzien als een weliswaar uitstekende, maar toch opzichzelfstaande godsdienstpraktijk. Er wordt geklaagd dat de Eucharistie in het vormingswerk van de christelijke ascese de plaats niet inneemt, die haar toekomt; dat de geestelijke strijd niet genoeg gestreden wordt in het licht van haar stralengloed, dat de deugdbloemen, die in veel zielen ontluiken, te zeer verstoken blijven van haar warmte; eindelijk, dat er nogal eens gebrek aan eenheid, aan samenhang in het streven naar een intens eucharistisch leven bij overigens edelmoedige en goed ingestelde zielen.

Vanwaar dit geestelijk tekort? Vanwaar die spijtige leemte? Vanwaar die onbeholpenheid op het vlak van eucharistisch leven? Is de onwetendheid en het gebrek aan voldoende inzicht daar niet grotendeels schuld aan? Is het niet, omdat velen het belang en de betekenis van het offer in de godsdienst niet vatten? Omdat men de onschatbare waarde van kruis en Misoffer nog niet genoeg

beseft? Is het niet omdat men nog niet inziet, in welke overvloedige mate de vruchten van Jezus' kruisoffer, door innige en daadwerkelijke deelname aan de heilige Mis en door de heilige Communie, aan de zielen ten goede komen? Omdat men niet begrijpt, hoe het ganse streven naar de christelijke volmaaktheid, naar de gelijkvormigheid aan Christus, niets anders is dan een logisch doorgevoerd eucharistisch leven, een leven van mede-offeraar en mede-offerande zijn met de goddelijke offeraar van het kruis en altaar? *O si scires donum Dei!* Kenden allen maar wat beter de waarde van deze alles overtreffende gave Gods, welk een geestelijke herleving zou bij velen plaats hebben!

Men werpe hier niet op, dat het *beoefenen* van het eucharistisch leven voldoende is en dat gebrek aan grondige *kennis* noch de genadetoever belemmert, noch de godsvrucht schaadt. De

De H. Walburga

(†25 februari 779 of 780)

Br. René Maria

De H. Walburga of Walburgis wordt vooral in Duitsland, de Nederlanden en Engeland veel vereerd. De oudste kerk van de stad Antwerpen was een Walburgiskerk. Haar feest wordt op 25 februari nog altijd als gedachtenis in het bisdom gevierd, ook al staat deze kerk niet meer bij het Steen, het oude deel van de stad, dat bij het rechtekken van de kaaien in de 19e eeuw afgebroken is. Laten we haar leven en verering nader gaan bekijken.

Walburga is de dochter van koning Richard van Wessex, haar geboortjaar is rond 710. Zij komt uit een familie van heiligen. Haar twee broers, Willibald en Wunibald, worden evenals haar vader en moeder als heiligen vereerd. Wanneer de vader met zijn twee zonen een bedevaart naar Rome onderneemt, wordt zij op elfjarige leeftijd ter opvoeding naar de abdij Winborne gebracht. Ook verliest zij haar moeder, de zeer deugdzame koningin en een zus van de grote H. Bonifatius, apostel van Duitsland. Zij neemt het besluit in te treden in dit klooster. Verschillende jaren leeft zij er onder de goede leiding van abdis Tetta. Dan vraagt Bonifatius uitdrukkelijk zusters als hulp in de missies in Beieren en Thüringen. De religieuzen zullen door hun deugden en goede vorming de meisjes uit deze nog heidense volken christelijk opvoeden.

Walburga wordt door een hemels licht ertoe aangespoord haar land te verlaten en samen met de H. Lioba en andere zusters de reis te wagen. Zij varen richting het vasteland. Hoewel het kalm is bij de afvaart, steekt er toch een hevige storm op. Walburga knielt neer op het dek en bidt. De zee wordt kalm. De bemanning is onder de indruk en verteld het gebeurde bij de aankomst in Antwerpen.

Zij is hier niet lang geweest. Later wordt in de burchtkerk de crypte waar zij gebeden heeft vereerd. Deze oudste kerk van de stad zal vanaf de

10e eeuw de Walburgiskerk worden.

Na haar oponthoud gaan de zusters verder naar Mainz. Daar worden zij door Bonifatius en één van de broers van Walburga, met grote vreugde ontvangen. Willibald en Wunibald waren namelijk in Italië bij de Benedictijnen ingetreden en door Bonifatius naar Duitsland geroepen. Hun vader Richard was onderweg naar Rome in Lucca gestorven. Men denkt dat Walburga eerst onder de leiding van Lioba in het klooster bischofsheim geweest is. In een levensbeschrijving staat dat zij op weg om iemand te bezoeken wordt aangevallen door loslopende honden. Zij zegt de honden dat zijzelf onder de bescherming van Christus staat en de honden kalmeren. Een andere keer redt zij een kind van de hongerdood door drie korenaren.

Haar broer Wunibald sticht in een groot bos - waar nu Heidenheim in Beieren (Mittelfranken) is - een klooster. Hij bouwt er ook voor de zusters een klooster en Walburga wordt er abdis. Zij leidt het klooster met wijsheid en voorzichtigheid tot stichting van de gehele streek. Door hun regelgetrouwe leven en goedheid komt de bevolking er graag. Vooral de armen en zieken ondervinden de weldaden. De twee kloosters groeien snel, zij vormen de bolwerken van waaruit de missies stabiliteit krijgen en de bevolking christelijk wordt. Zij delen het lot van de armen en hun harten zijn daardoor vrij om enkel God, het hoogste Goed, te bezitten.

In 761 sterft Wunibald. Bisschop Willibald begraaft hem in Heidenheim. Hij stelt Walburga tot overste aan van de beide kloosters. Zij brengt alles in gebed bij God voor zij iets onderneemt. God toont door wonderen zijn welgevallen. Wanneer een dochter van een voorname familie op sterven ligt, wordt deze door haar gebed weer gezond. Een andere keer weigert de koster haar licht mee te

geven, wanneer zij terugkeert uit de kerk. Op haar gebed is er toch een onverklaarbaar licht bij de zusters in het klooster.

Samen met Bisschop Willibald laat zij het lichaam van Wunibald in 777 verheffen en bijzetten in de crypte van de kerk in Eichstätt. Zij laat de levens van Wunibald en Willibald opschrijven. Dan wordt zij ziek en sterft op 25 februari rond 780. Zij wordt begraven in Heidenheim.

In 870, dus 90 jaar na haar dood, is de plaats waar zij ligt verwaarloosd, en verschijnt zij aan Bisschop Otger van Eichstätt. Zij zegt hem, dat God wil dat haar graf geopend en haar relikwie verplaatst wordt naar Eichstätt. Bij de opening van haar graf is de relikwie van haar lichaam bedekt met een welriekende dauw. Een klein deel van haar relikwie worden naar Monheim gebracht, daarbij worden twee lammen genezen. De H. Kruiskerk in Eichstätt, waar het grootste deel van haar relikwie wordt gelegd, wordt een Walburgakerk. Vanaf de 11^e eeuw komt er een Benedictinessenklooster bij. Sinds haar overbrenging naar Eichstätt vloeit er een soort vocht van haar relikwie, vooral tussen 12 oktober (dag van de translatio) en 25 februari (haar sterfdag). Het wordt 'Walburgisolie' genoemd. Door de vele genezingen neemt haar verering in de middeleeuwen grotere vormen aan. De graaf van Vlaanderen verkrijgt haar schedel, die hij in Oudenaarde plechtig in ontvangst neemt en die nu in Veurne vereerd wordt. Ook in Brugge is een grote Walburgakerk.

Antwerpen bewaart de onderkaak van Walburga en een flesje Walburgisolie. Vroeger waren deze relikwieën in de oude Walburgiskerk, sinds 1936 zijn deze in de modern gebouwde Walburgiskerk in de volkstraat. Ook het beroemde schilderij van de kruisoprichting van Rubens, wat nu in de kathedraal hangt, komt uit de oude Walburgiskerk. Talrijke andere steden als Veurne, Tiel, Arnhem of Zutphen hadden of hebben haar nog steeds als patroon en nog talrijker zijn de kerken aan haar gewijd!

BRONNEN:

- Anoniem, *L'Annee Benedictine ou les vies des Saints de l'Orde de Saint Benoist*, druk: Loy's Bilaine, Parijs 1667.
- *Acta Sanctorum* op 25 februari, S. Walburga: <https://www.heiligenlexikon.de/ActaSanctorum/25.Februar.html>
- Charles G. Herbermann e.a., *The Catholic Encyclopedia*, London, New York (The Robert Appleton Company, 1913).

Veertigengebed

Het veertigengebed als eerherstel voor de zonden begaan tijdens carnaval wordt vervangen door een Triduum van eerherstel:

- op zondag 27/2, door het Gebed voor het Vaderland;
- op maandag 28/2 en dinsdag 1/3 vóór Aswoensdag starten we de aanbidding om 16.30 u. en bidden we gezamenlijk de Zeven Boetepsalmen en de litanie van alle heiligen.

Altaarkaarsenaktie

De wekelijkse kosten voor kaarsen en wierook voor de Eredienst, voor het H. Misoffer en voor de uitstelling van het Allerheiligste Sacrament, bedragen €50,00. Zo u uw kaarsen wil laten branden, gelieve dan uw bijdrage te storten op rekeningnummer KBC: BE84 4062 0609 1159 met de vermelding 'Altaarkaarsenaktie Antwerpen of Gent'. Dank u voor uw bijdrage. De kaarsen worden allemaal gewijd op 2 februari 2022, feest van Maria-Lichtmis, zowel te Antwerpen als te Gent. — Op 29 januari zijn er nog 20 weken in te vullen, in Antwerpen.

Aankondigingen

Catechismus voor de kinderen

- **In de Hemelstraat:**
Op vrijdagen voor tieners (middelbare school): 19.15 – 20.15 u.
Op zaterdagen voor kinderen (vanaf 5 jaar oud): 8.30 – 9.30 u.
- **Bierbeek:** op woensdagen; ongeveer 2x per maand
- **Brugge:** op woensdag; 1x per maand

Meer info:

E.H. Louis Bochkoltz
(l.bochkoltz@fsspx.email)

Catechismus voor volwassenen (iedereen welkom) in de Hemelstraat

Op donderdagen: 19.20 – 20.20 u.

Catechismus voor volwassenen in Gent

Op de tweede en derde zondag van de maand (na de H. Mis)

wo
2/3

Aswoensdag

- Antwerpen: 18.30 u.
- Gent: 18.30 u.
- Bierbeek: 16.00 u.

Onthouding en vasten
(op straf van zware zonde!)

wo
16/2

Militia Immaculatae voor mannen (alle mannen welkom):

Bijeenkomst MI Bierbeek
Zie jaarprogramma blz. 13

ZA
19/3

Inkeerdag voor iedereen

9.30 u. 1ste voordracht
10.30 u. Biechtgelegenheid
11.00 u. Gezongen H. Mis
17.00 u. Einde

Meer info volgt.

Vanaf de completen op Maria Lichtmis t/m de completen op wo in de Goede Week is de Maria-antifoon AVE REGINA CÆLORUM – Hos. nr 55

Ave, Regina caelorum,
Ave, Domina Angelorum:
Salve, radix, salve, porta
Ex qua mundo lux est orta:

Gaude, Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa,
Vale, o valde decora,
Et pro nobis Christum exora.

V. Gedoog dat ik U love, heilige Maagd.

R. Geef mij de kracht tegen uw vijanden.

Laten wij bidden. Barmhartige God, verleen ons hulp in onze zwakheid; opdat wij, die de gedachtenis vieren van de Heilige Moeder van God, door de bijstand van haar voorspraak uit onze zonden mogen verrijzen. Door dezelfde Christus onze Heer. Amen.

Wees gegroet, Hemelkoningin,
Wees gegroet, vorstin van de Engelen.

Heil U, wortel;

Heil U, poort waaruit het licht voor de wereld is opgegaan.

Verheug U, glorierijke Maagd,
die bovenal lieflijk zijt.

Gegroet, Gij wonderschone,
en wees onze voorspraak bij Christus.

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 11.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.00, 11.30 u.

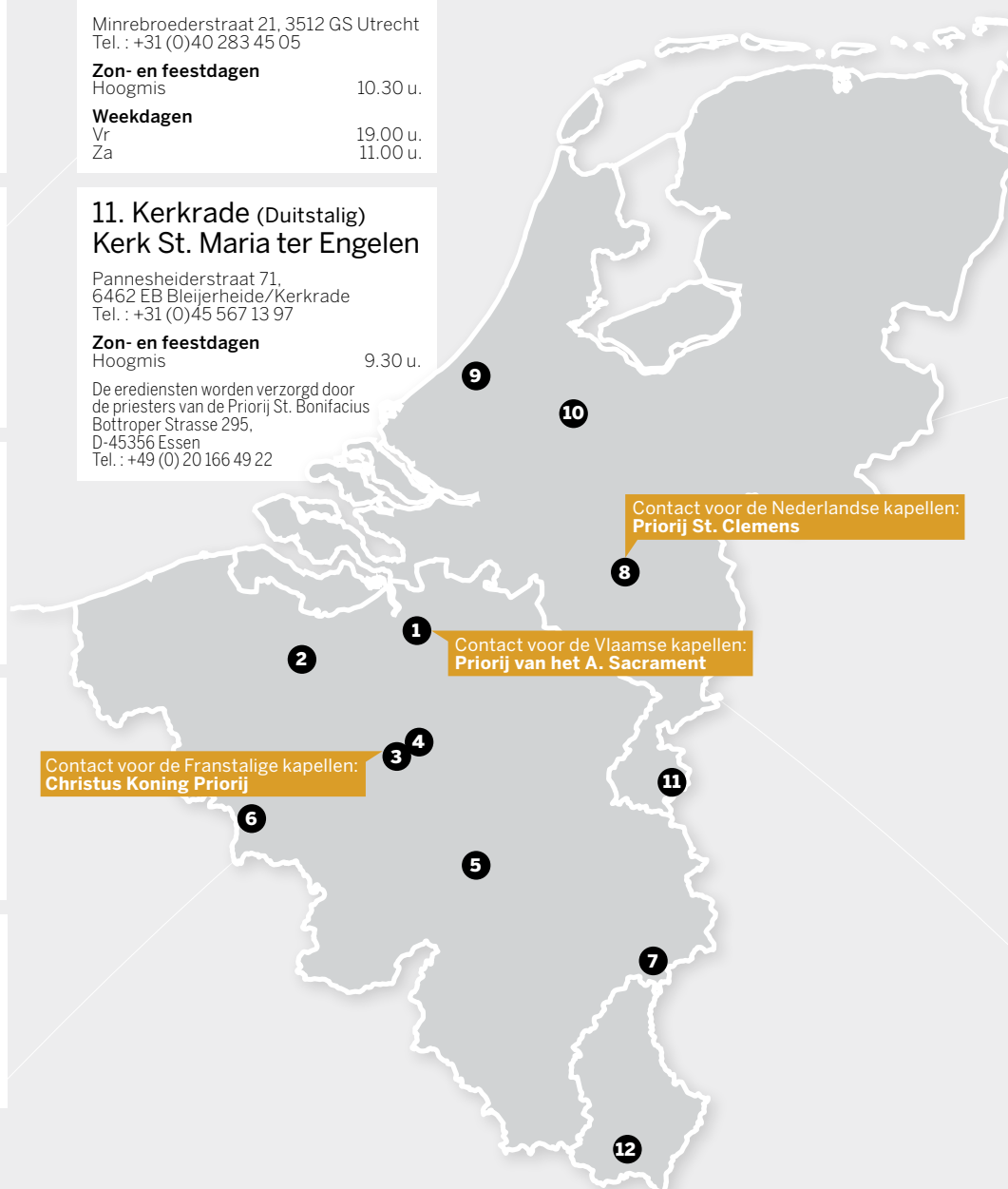
Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De 'Monstrans' wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.